

Gorzów Wlkp., 15 grudnia 2023 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM**

WZŚ.420.27.2023.DM

**DECYZJA
o środowiskowych uwarunkowaniach**

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. k, art. 84 ust. 1 i ust. 2, art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.) – dalej ustawa o oos z uwzględnieniem art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1890), art. 14 ust. 1, art. 25 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1680, z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.) – dalej k.p.a., po rozpatrzeniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 5 września 2023 r. znak: ARNT/SP/P326/1682/2023/ŁI spółki ENEA Operator Sp. z o. o. z siedzibą w Poznaniu, działającej przez pełnomocnika Łukasza Iłowieckiego,

stwierdzam

**brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko
przedsięwzięcia pn.:**

„Budowa linii 110 kV relacji Nowa Sól Graniczna – Zielona Góra Braniborska”,

realizowanego przez:

ENEA Operator Sp. z o. o.
ul. Strzeszyńska 58, 60-479 Poznań,

i jednocześnie:

**określam, że charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik nr 1 do niniejszej
decyzji i jest jej integralną częścią.**

UZASADNIENIE

Łukasz Iłowiecki, działający na podstawie pełnomocnictwa ENEA Operator Sp. z o. o. z siedzibą w Poznaniu, wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z wnioskiem z dnia 5 września 2023 r. znak: ARNT/SP/P326/1682/2023/ŁI (data wpływu: 6 września 2023 r.) o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa linii 110 kV relacji Nowa Sól Graniczna – Zielona Góra Braniborska”, załączając:

- kartę informacyjną przedsięwzięcia (dalej KIP) wraz z wersją elektroniczną;
- mapę ewidencyjną w wersji elektronicznej;
- mapę z zaznaczonym obszarem oddziaływania przedsięwzięcia;
- pełnomocnictwa do występowania w imieniu inwestora;
- potwierdzenie wniesienia opłaty skarbowej.

Inwestycja objęta wnioskiem zostanie zrealizowana w oparciu o przepisy ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1680, z późn. zm.). Przedsięwzięcie dotyczy budowy nowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV relacji Nowa Sól Graniczna – Zielona Góra Braniborska. Ustawa w zakresie sieci przesyłowych w załączniku określającym wykaz strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz inwestycji towarzyszących, z wyłączeniem inwestycji towarzyszących polegających na przebudowie lub remoncie istniejących linii elektroenergetycznych stanowiących elementy sieci dystrybucyjnej o napięciu równym lub wyższym niż 110 kV, wymienia w poz. II. Wykaz inwestycji towarzyszących, z wyłączeniem inwestycji towarzyszących polegających na przebudowie lub remoncie istniejących linii elektroenergetycznych stanowiących elementy sieci dystrybucyjnej o napięciu równym lub wyższym niż 110 kV, pkt 4. „Budowę linii 110 kV Zielona Góra Braniborska – Nowa Sól Graniczna”.

Przedsięwzięcie, zgodnie z art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 344, z późn. zm.), stanowi inwestycję celu publicznego.

Przedłożony do rozpatrzenia wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie spełniał wymagań formalnych wynikających z art. 74 ustawy o ooś, dlatego pismem z dnia 13 września 2023 r. wezwano pełnomocnika do usunięcia braków. Pełnomocnik uzupełnił wniosek we wskazanym terminie (pismem z dnia 6 października 2023 r. znak: ARNT/SP/P326/1859/2023/ŁI). Wniosek po uzupełnieniu spełnia wymagania formalne wynikające z zapisów ustawy o ooś.

Ponieważ liczba stron postępowania przekracza 10, zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy o ooś, stosuje się przepis art. 49 k.p.a., który stanowi, że strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organu w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej. W związku z tym, strony postępowania zostały zawiadomione o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie oraz o przysługujących im prawach, poprzez obwieszczenie z dnia 12 października 2023 r. znak: WZŚ.420.27.2023.DM. Obwieszczenie zostało zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, a także na tablicach ogłoszeń w: Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, Urzędzie Miasta Zielona Góra, Urzędzie Miasta i Gminy Otyń, Urzędzie Miejskim w Nowej Soli.

Informacja o wpływie wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia została wpisana w dniu 12 października 2023 r. do publicznie dostępnego wykazu danych („Ekoportal”), prowadzonego na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ooś, pod nr 1233/2023.

Dodatkowo, działając na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, o złożeniu wniosku zawiadamiano Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska pismem z dnia 12 października 2023 r. znak: WZŚ.420.27.2023.DM.

W niniejszym postępowaniu zastosowano przepisy ustawy o ooś w brzmieniu t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm., zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale

społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1890), który mówi, że do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1.

Na podstawie ww. materiału dowodowego ustalono, co następuje:

Przedsięwzięcie polegać będzie na budowie nowej jednotorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV relacji Nowa Sól Graniczna – Zielona Góra Braniborska o długości trasy ok. 18,78 km. Linia będzie stanowić nowe połączenie istniejącej stacji elektroenergetycznej 110/15kV GPZ Braniborska w Zielonej Górze z istniejącą stacją elektroenergetyczną 110/20 kV GPZ Graniczna w Nowej Soli. Dodatkowo, elementami uzupełniającymi przedsięwzięcie będą:

- wprowadzenie kablowe 110 kV do istniejącej stacji elektroenergetycznej GPZ Graniczna o długości ok. 130 m;
- rozbudowa i przebudowa stacji elektroenergetycznej GPZ Graniczna o dodatkowe pole liniowe 110 kV oraz dostosowanie istniejącego pola 110 kV w stacji elektroenergetycznej GPZ Braniborska;
- skablowanie napowietrznych odcinków linii SN i nn, krzyżujących się z projektowaną linią 110 kV;
- wykonanie powiązań światłowodowych między stacjami.

Dla projektowanej linii przewiduje się zastosowanie 66 słupów kratowych.

Szerokość pasa technologicznego wzdłuż linii wynosić będzie 22,0 m, tj. po 11,0 m po każdej ze stron od osi linii.

Celem niniejszego przedsięwzięcia jest poprawa warunków równowagi i pewności zasilania w energię elektryczną województwa lubuskiego oraz zapewnienie trwałego i zrównoważonego rozwoju gospodarczego regionu, poprzez:

- poprawę niezawodności i zachowanie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu dystrybucyjnego i przesyłowego energii elektrycznej;
- polepszenie pokrycia zapotrzebowania na energię elektryczną dla terenów powiązanych z inwestycją;
- zapewnienie ciągłości dostaw energii elektrycznej do odbiorców.

Przedsięwzięcie zlokalizowane będzie na terenie 3 gmin: m. Zielona Góra (obręb: 32, 33, 42, 44-Racula, 52-Sucha, 53-Ługowo), powiat Zielona Góra; Otyń (obręb: 06 Niedoradz, 04 Ługi, 03 Konradowo, 08 Zakęcie), powiat nowosolski; m. Nowa Sól (obręb: 6), powiat nowosolski.

Dokładną lokalizację przedsięwzięcia określono w Wykazie działek dla przedsięwzięcia pn.: "Budowa linii 110 kV relacji Nowa Sól Graniczna – Zielona Góra Braniborska", przedłożonym przez pełnomocnika, przy okazji składania uzupełnień do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, który stanowił załącznik do tego uzupełnienia, tj. pisma z dnia 6 października 2023 r. znak: ARNT/SP/P326/1859/2023/ŁI.

Przedmiotowa linia na całej swej długości znajduje się w obszarach obowiązywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Są to, licząc od GPZ Braniborska w Zielonej Górze do GPZ Graniczna w Nowej Soli:

- uchwała Nr LXXII.1067.2023 Rady Miasta Zielona Góra z dnia 27 czerwca 2023 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla linii energetycznej 110 kV w Zielonej Górze (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 6 lipca 2023 r. poz. 1831);
- uchwała Nr LIX.20.2023 Rady Miejskiej Otyń z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla linii energetycznej 110 kV

w Niedoradzu, Ługach, Konradowie i Zakęciu (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z dnia 12 czerwca 2023 r. poz. 1641);

- uchwała Nr LXIX/594/23 Rady Miejskiej w Nowej Soli z dnia 31 marca 2023 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla linii energetycznej 110 kV w Nowej Soli (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z dnia 11 kwietnia 2023 r. poz. 1027).

Zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy o ooś, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zwolniony z badania zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Planowane przedsięwzięcie, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, z późn. zm.) oraz w myśl art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy o ooś, jest przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

W myśl art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy o ooś, realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, natomiast jej wydanie następuje przed uzyskaniem decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 lub dokonaniem zgłoszeń, o których mowa w ust. 1a ustawy o ooś. W przypadku niniejszego przedsięwzięcia, decyzja ta będzie niezbędna do uzyskania m.in.:

- decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych;
- decyzji o pozwoleniu na budowę wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

Ze względu na to, że planowane przedsięwzięcie dotyczy budowy napowietrznej linii elektroenergetycznej wskazanej w wykazie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz inwestycji towarzyszących, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. k ustawy o ooś, jest regionalny dyrektor ochrony środowiska. Właściwym miejscowo w tym przypadku jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim.

Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko może być stwierdzony, na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy o ooś, przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, po zasięgnięciu opinii organów, o których mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o ooś.

Mając powyższe na uwadze, działając na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2, w związku z art. 78 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o ooś, pismem z dnia 12 października 2023 r. znak: WZŚ.420.27.2023.DM wystąpiono o opinię Lubuskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Gorzowie Wielkopolskim.

Organ inspekcji sanitarnej w opinii z dnia 24 października 2023 r. znak: NZ.9022.530.2023.MZ stwierdził konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, określając jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, zgodnie z art. 66 ustawy o ooś, z uwzględnieniem jego wpływu na zdrowie i życie ludzi, w szczególności na etapie jego eksploatacji. Zdaniem Lubuskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Gorzowie Wielkopolskim, ze względu na zlokalizowanie zabudowy mieszkaniowej w wyznaczonym obszarze oddziaływania planowanej linii elektroenergetycznej 110 kV oraz w niewielkiej odległości od osi projektowanej linii (w odległości tylko 25 m), mimo spełnienia wymogów dotyczących rozkładów pola elektrycznego i magnetycznego, określonych w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r.

poz. 2448), mimo że poziom hałasu emitowany przez linie 110 kV nie będzie przekraczać, w odległości kilkunastu metrów od osi linii (także przy złych warunkach pogodowych), wartości 30 – 35 dB, tj. dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112), planowane przedsięwzięcie może mieć negatywny wpływ na zdrowie ludzi. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa, o której mowa wyżej znajduje się w obrębie lokalizacji Zielona Góra, ul. Racula-Ciepła 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40 i 42 – przeszła 11 – 12. Ponadto, organ wskazał, że w trakcie prowadzonych prac budowlanych może dojść do pogorszenia komfortu i warunków życia okolicznych mieszkańców. Zgodnie z KIP, zasięg prac budowlanych w fazie realizacji przedsięwzięcia będzie ograniczał się do miejsca realizacji stanowisk i kilkumetrowego obszaru terenu wokół posadowienia słupa, a czas posadowienia nowych słupów będzie krótkotrwały. Występujące oddziaływania (hałas, wibracje, gazy spalinowe i zapylenie), związane z pracą maszyn i urządzeń budowlanych, będą miały charakter zmienny w czasie, ograniczony czasem trwania prac budowlanych. Przy prawidłowo prowadzonych pracach budowlanych, wyłącznie w porze dziennej, przy wykorzystaniu sprawnego technicznie sprzętu, należy sądzić, że prowadzone prace będą miały pomijalny wpływ na stan powietrza atmosferycznego i klimat akustyczny. Z ww. względów, tut. organ nie uwzględnił opinii Lubuskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Gorzowie Wielkopolskim.

Ponadto, działając na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy o ooś, w związku z art. 397 ust. 3 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1478, z późn. zm.), pismem z dnia 12 października 2023 r. znak: WZŚ.420.27.2023.DM wystąpiono o opinię Dyrektora Zarządu Zlewni w Zielonej Górze Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

Organ właściwy do wydania oceny wodnoprawnej w opinii z dnia 26 października 2023 r. znak: WR.ZZŚ.7.4901.238.2023.MLW nie stwierdził konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Organ ten zaproponował warunki do uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zdaniem organu prowadzącego postępowanie, biorąc pod uwagę zakres i lokalizację przedsięwzięcia, a także zaplanowane przez inwestora działania minimalizujące i ograniczające oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko, brak jest podstaw do uwzględnienia warunków określonych przez Dyrektora Zarządu Zlewni w Zielonej Górze Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Wymagania określone w opinii mają charakter ogólny lub wynikają z innych wymogów prawnych.

Mając na uwadze brzmienie art. 10 § 1 k.p.a., obwieszczeniem z dnia 16 listopada 2023 r. znak: WZŚ.420.27.2023.DM poinformowano strony postępowania o zgromadzeniu całości materiału dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia oraz o możliwości wypowiedzenia się w terminie 7 dni, co do zebranych dowodów, materiałów i zgłoszonych żądań oraz uzyskanych opinii, o których mowa wyżej, przed wydaniem decyzji. Na skutek przedmiotowego zawiadomienia, żadna ze stron nie zapoznała się z aktami sprawy, ani nie wypowiedziała się na temat zebranych dowodów i materiałów. Obwieszczenie zostało zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, a także na tablicy ogłoszeń w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim.

Na podstawie całego zgromadzonego materiału dowodowego ustalono co następuje:

Przedsięwzięcie polegać będzie na budowie jednotorowej linii napowietrznej 110 kV relacji Nowa Sól Graniczna – Zielona Góra Braniborska o długości całkowitej ok. 18,78 km.

Trasa projektowanej linii przebiegać będzie, począwszy od połączenia z istniejącą stacją GPZ Braniborska w Zielonej Górze, istniejącą przecinką leśną w Parku Braniborskim, dotychczas wykorzystywaną na cele infrastruktury energetycznej, następnie przebiegać będzie

równolegle do istniejącej dwutorowej napowietrznej linii 110 kV relacji GPZ Energetyków – GPZ Kisielin oraz GPZ Kisielin – GPZ Braniborska przez miejski kompleks leśny, a dalej wzdłuż drogi ekspresowej S3 przez tereny rolne i leśne z ominięciem terenów inwestycyjnych Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad (Miejsca Obsługi Podróżnych Racula Zachód) oraz gminy Otyń, następnie przez przecięcie linii kolejowej nr 273 (relacji Wrocław Główny – Szczecin Główny) do połączenia z istniejącym GPZ Graniczna w Nowej Soli.

W większości linia przebiegać będzie przez lasy, tereny rolnicze i tereny już przeznaczone na infrastrukturę elektroenergetyczną. W części będzie przebiegać w sąsiedztwie istniejących linii elektroenergetycznych. Ponadto, linia przecinać będzie, m.in. drogi różnych kategorii, linię kolejową, ciek wodny, gazociąg, a także tereny cmentarza, zieleni czy wód powierzchniowych śródlądowych, miejscowo również przecinać będzie tereny mieszkaniowe, usługowe lub produkcyjne.

Przedsięwzięcie zlokalizowane będzie ponadto poza:

- obszarami wybrzeży i środowiskiem morskim;
- obszarami góorskimi;
- obszarami, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone;
- obszarami o wysokiej gęstości zaludnienia;
- obszarami przylegającymi do jezior;
- uzdrowiskami i obszarami ochrony uzdrowiskowej.

Na trasie planowanej linii nie występują tereny predysponowane do występowania ruchów masowych.

Na odcinku linii, przebiegającym przez teren Zielonej Góry, zgodnie z uchwałą Nr LXXII.1067.2023 Rady Miasta Zielona Góra z dnia 27 czerwca 2023 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla linii energetycznej 110 kV w Zielonej Górze (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 6 lipca 2023 r. poz. 1831), znajdują się:

a) stanowiska archeologiczne, ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków:

- Racula 20 (AZP 62-15/23) – ślad osadniczy z okresu wczesnego średniowiecza, ślad osadniczy z okresu późnego średniowiecza;
- Racula 17 (AZP 62-15/22) – relikty osady kultury pomorskiej z okresu halsztackiego i lateńskiego, ślad osadniczy z okresu późnego średniowiecza;
- Racula 19 (AZP 62-15/19) – cmentarzysko kurhanowe łuzycyckich pól popielnicowych z epoki brązu;

b) relikty folwarku.

W przypadku prowadzenia prac ziemnych na wyżej wymienionych obszarach zostaną przeprowadzone badania archeologiczne na warunkach określonych przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Zielonej Górze.

Przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa i eksploatacja nowej, jednotorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej, o napięciu znamionowym 110 kV, o długości ok. 18,78 km, relacji Nowa Sól Graniczna – Zielona Góra Braniborska. Częścią przedsięwzięcia będzie m.in.: połączenie z istniejącymi stacjami elektroenergetycznymi, rozbudowa i przebudowa tych stacji, przebudowa (skablowanie) istniejących odcinków linii SN i nn, krzyżujących się z projektowaną linią 110 kV, wykonanie powiązań światłowodowych między stacjami. Pas technologiczny pod linią będzie miał szerokość 22 m. Blisko 19 km linii i geograficzne uwarunkowania lokalne wymagają budowy 66 nowych słupów kratowych.

Już na etapie planowania wyznaczono trasę przebiegu linii uwzględniając m.in. uwarunkowania przyrodnicze i uwarunkowania ochrony przyrody. Z tej przyczyny wskazano, by tam, gdzie to możliwe planowana, nowa linia wysokich napięć przebiegała w sąsiedztwie już istniejących struktur antropogenicznych, takich jak np. istniejące linie i drogi. Dzięki temu planowana linia nie ma wyłącznie charakteru kolonizacji nowych terenów, np. leśnych czy rolnych, ale będzie współwystępowała z istniejącymi obiektami.

Lokalizacja linii 110 kV będzie przebiegała przez obszary, na których obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, ujmujące także obecność linii elektroenergetycznych i możliwość ich budowy lub rozbudowy. W większości linia przebiegać będzie przez lasy, grunty użytków rolnych i przez tereny już przeznaczone na infrastrukturę elektroenergetyczną. W części będzie przebiegać w sąsiedztwie istniejących linii elektroenergetycznych lub w sąsiedztwie drogi S3.

Pomimo tego że, już na etapie projektowych prac lokalizacyjnych, wyznaczono trasę przebiegu linii 110 kV tak, by projektowana linia zajmowała przede wszystkim tereny już zagospodarowane, przekształcone lub o najmniejszym walorze przyrodniczym, to i tak będzie ona wkraczała w lasy upraw leśnych oraz obszary ochrony przyrody. Wynika to także z tego, że zalesienie województwa lubuskiego sięga 50%, a powiatu zielonogórskiego 49%, wobec czego może się zdarzyć, tak jak w tym przypadku niemożliwość ominięcia lasu. Niemożliwym było także całkowite wyłączenie z trasy linii elektroenergetycznej form ochrony przyrody, które w całości województwa lubuskiego zajmują 38,4% powierzchni.

W związku z tym, że linia będzie napowietrzna, to w okresie eksploatacji zajęty będzie tylko grunt pod budowę fundamentów słupów, a wszędzie tam, gdzie to możliwe, to jest np. w gruntach użytków rolnych i leśnych, będzie utrzymywany i praktykowany obecny stan zagospodarowania. Planuje się, na większości użytków leśnych, zastosowanie linii nadleśnej, tj. zawieszenie przewodów ponad drzewami, na wysokości bezpiecznej od wierzchołków drzew. Linie nadleśne nie wymagają usunięcia drzew z odcinków międzysłupowych, co gwarantuje ciągłą funkcjonalność ekologiczną upraw leśnych. Trwałe usunięcie drzew będzie niezbędne w miejscu budowy fundamentów słupów, może wynikać także z potrzeby organizacji dróg dojazdowych do budowy słupów. W obszarach rolnych będą posadzone słupy tradycyjne dla 110 kV, ale i tu w przypadku drzew zawężono potrzebę ich wycinki w pasie technologicznym, do ok. 5,5 m od skrajnego przewodu, z uwzględnieniem możliwego przyrostu drzew.

Technologia budowy, która ma być zastosowana na planowanym odcinku linii 110 kV Nowa Sól Graniczna – Zielona Góra Braniborska jest praktykowana od dekad, a linie te są budowane i eksploatowane od kilkadziesiąt lat, dlatego oddziaływania są rozpoznane oraz znane. Co więcej, różne uwarunkowania, np. środowiskowe i ekonomiczne, sprawiły, że standardem stają się linie nadleśne, bardzo korzystne dla gospodarki leśnej, realizującej funkcje środowiskowe, społeczne i gospodarcze. W obszarze lasu, tam gdzie nie będzie potrzeby stosowania słupów nadleśnych, zastosowane będą słupy leśne, które pozwalają zmniejszyć powierzchnię wycinki niezbędnej do wykonania linii. Standardową jest obecnie bezdotykowa technologia zawieszenia przewodów, co znacząco eliminuje oddziaływanie bezpośrednie na glebę, roślinność i zwierzęta, znajdujące się w tzw. odcinkach międzysłupowych.

Wszystkie elementy konstrukcji przesyłania prądu, np. fundament, segmenty słupa kratowego, przewody fazowe i odgromowe, izolatory porcelanowe lub kompozytowe, stacje, są prefabrykowane, znormalizowane, certyfikowane środowiskowo i będą dowieszone na teren przedsięwzięcia. Standardowe i znormalizowane są zasady projektowania i wykonania napowietrznych linii przesyłania prądu elektrycznego. Słupy kratowe, ażurowej konstrukcji, mają zwykle wysokość w zależności od uwarunkowań i funkcji od 25 m do 70 m. Na tym etapie sprawy nie określono jeszcze wysokości słupów i ich typów, które zostaną zastosowane, jednak i w tym względzie nie ma dowolności, która byłaby całkowitą niewiadomą i wymagałaby sprecyzowania. Teren zajęty pod fundament słupa będzie obejmował, w zależności od jego funkcji, od 20 m² do 80 m² powierzchni, a jego wykonanie może być prefabrykowane, terenowe, studniowe lub palowe – w zależności od wyników badań gruntu. Niemal każdy z rodzajów fundamentu wymaga wykonania głębokiego wykopu, z których część może być krótkotrwale odwadniania, w zależności od panujących warunków wodnych. Metoda odwodnienia za pomocą igłofiltrów jest powszechnie stosowana, a z uwagi na zasięg wgłębny wód przypowierzchniowych nie stwarza ryzyka zmian chemicznych wód

powierzchniowych. W każdym przypadku wykonywania wkopu prace są wykonywane bez długotrwałego pozostawiania go w otwartej postaci. W ciągu prac wykonuje się wykop, usadawia i zasypuje fundament. W szczególnych przypadkach dokonuje się odwodnienia i izolowania wykopu tymczasowymi ściankami szczelnymi. Te ostatnie są demontowane po instalacji fundamentu. Rekultywacja terenu sąsiedztwa budowy może być spontaniczna lub wspomagana celowymi zabiegami. W tym wypadku nie będzie potrzeby wspomagania, ponieważ linia będzie przebiegała przez tereny o wystarczającym potencjale zabliźnienia i renaturyzacji.

Podstawowe działania w okresie budowy będą obejmować:

- przygotowanie tymczasowych dróg dojazdowych i placów;
- dostarczenie elementów konstrukcji (słupów i fundamentów);
- dostarczenie kruszywa fundamentowego i budowlanego;
- wykonanie (z zastosowaniem maszyn budowlanych) prac ziemnych, polegających na wykonaniu wykopów pod fundamenty;
- montaż fundamentów prefabrykowanych z możliwością wykonania fundamentów na miejscu (studniowych/palowych);
- zasypanie fundamentów z zagęszczeniem gruntu;
- scalenie i montaż konstrukcji słupów na fundamentach;
- montaż (na słupach) osprzętu i przewodów;
- załączenie linii pod napięcie;
- oznakowanie elementów linii.

Logistyka budowy będzie wymagała transportu i montażu. Transport będzie odbywał się po istniejących drogach i duktach leśnych, a w przypadku ich braku będzie prowadzony w pasie eksploatacji linii elektroenergetycznej do stanowiska budowy słupów oraz montażu przewodów. W wyjątkowych przypadkach zostaną wyznaczone tymczasowe drogi dojazdowe o szerokości maksymalnej do 3 m, które po zakończeniu budowy zostaną przywrócone do stanu sprzed organizacji dowozu.

W trakcie procedury identyfikacji przedmiotu oddziaływań przedsięwzięcia, a z perspektywy ochrony przyrody, to jest zachowania, zrównoważonego użytkowania i odnawiania zasobów, tworów i składników przyrody, uwzględniono położenie projektowanej inwestycji:

- poza wielkopowierzchniowymi formami ochrony przyrody, na większości przebiegu trasy, z wyjątkiem ok. 0,43 km, który znajdzie się w granicy zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Park Braniborski” oraz ok. 2,2 km planowanego przebiegu w obszarze chronionego krajobrazu „Dolina Śląskiej Ochli”;
- w buforze 5 km od obszarów Natura 2000: Dolina Środkowej Odry PLB080004, Nowosolska Dolina Odry PLH080014, Otyń PLH080040, Zimna Woda PLH080062;
- poza znanymi i uznanymi miejscami ochrony strefowej gatunków chronionych, wyznaczonymi przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim;
- we fragmencie projektowanego korytarza ekologicznego o nazwie „Zielona Góra”, którego granice, weryfikowane przez Generalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska w Warszawie, są ustalane w oparciu o obserwacje migracji dużych ssaków;
- poza wrażliwymi na antropopresję: obszarami wodno-błotnymi, lasami starodrzewu, obszarami przyjeziornymi i dolinami rzecznyymi;
- z dala od wewnątrz obszarów o wysokich walorach przyrodniczych, o zaawansowanych procesach sukcesyjnych, np. torfowisk i mokradeł, ostoi rzadkich zwierząt, jak np. żółw błotny, gniewosz, rybołów, wodniczka, storczyk trójzębny, dla których województwo lubuskie stanowi ważną część krajowych stanowisk;
- poza stanowiskami przeżyciowymi zwierząt, jak np. zimowiska nietoperzy, lęgowiska żółwia błotnego, zbiorniki rozrodcze płazów;

- poza terenem dolin rzecznych i rynien jeziornych, które stanowią w województwie lubuskim miejsca stwierdzeń cyklicznego gromadzenia się ptaków na długich, sezonowych przelotach;
- w sąsiedztwie terenów linii komunikacyjnych, kolejowych i drogowych, drogi S3, dróg powiatowych, gminnych i śródpolnych, gdzie różnorodność biotyczna i funkcjonowanie ekosystemów miejsca i najbliższego sąsiedztwa zostały ograniczone do zbiorowisk siedlisk ruderalnych;
- w sąsiedztwie terenów istniejących elektroenergetycznych linii przesyłowych, gdzie o warstwie producentów decyduje eksploatacja, wymagająca utrzymania terenów bezdrzewnych;
- w obszarze o przewadze upraw leśnych, w którym różnorodność biotyczna i funkcjonowanie ekosystemów najbliższego miejsca i sąsiedztwa inwestycji jest poddana zrównoważonej gospodarce leśnej oraz ciągłej funkcjonalności ekologicznej długich okresów uprawy;
- w gruntach ornym i użytkach zielonych, w części ugorowanych, w których różnorodność biotyczna i funkcjonowanie ekosystemów najbliższego miejsca i sąsiedztwa inwestycji zostały ograniczone do zbiorowisk siedlisk segetalnych, gdzie walory i zasoby przyrodnicze oraz relacje ekosystemowe pozostają pod istotnym wpływem ludzkiej działalności i krótkich okresów uprawy;
- w miejscu przebiegu małych cieków, np. Śląska Ochla, Czarna Strużka.

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Park Braniborski”, został ustanowiony uchwałą Nr LXXI.617.2014 Rady Miasta Zielona Góra z dnia 26 sierpnia 2014 r. w sprawie ustanowienia zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Park Braniborski” (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 2014 r. poz. 1594), na podstawie art. 44 ust. 1, 2 i 3a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Uchwała ta sformułowała następujące, szczególne cele ochrony:

- ochrona cennych biologicznie terenów w obrębie Miasta Zielona Góra (poprzez zachowanie naturalnego lasu, rzadkich gatunków roślin i ptaków);
- umożliwienie mieszkańcom miasta korzystanie z naturalnych miejsc dla celów rekreacyjno-wypoczynkowych.

Powyższym celom ma służyć dziesięciopunktowy reżim prawny, wprowadzony uchwałą Nr LIX.814.2017 Rady Miasta Zielona Góra z dnia 28 listopada 2017 r., zmieniającą uchwałę w sprawie ustanowienia zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Park Braniborski” (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 2017 r. poz. 2566), który nie dotyczy, zgodnie z art. 45 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, z późn. zm.), realizacji inwestycji celu publicznego, w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, po uzgodnieniu z organem ustanawiającym tę formę ochrony przyrody. Planowane przedsięwzięcie stanowi inwestycję celu publicznego w rozumieniu art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 344, z późn. zm.).

Przedsięwzięcie w relacji do tego reżimu, a pomimo okoliczności art. 45 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie przyrody:

- nie dokona niszczenia, uszkodzenia i przekształcenia obiektu lub obszaru, ponieważ linia będzie tu nadleśna, a dwa słupy będą posadowione w obecnym pasie technicznym istniejącej linii 110 kV;
- nie wymaga wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu;
- nie dokona uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby, ponieważ profil glebowy miejsca posadowienie fundamentów słupów zostanie pobrany, przemieszczony i zagospodarowany;
- nie wymaga dokonywania zmian stosunków wodnych lub zmiany przebiegu naturalnych cieków wodnych;
- nie dotyczy zagospodarowania gnojowicy;

- nie wywoła zmiany sposobu użytkowania ziemi, ponieważ linia będzie napowietrzna, nadleśna, a słupy posadowione w miejscu istniejącego pasa technologicznego;
- nie dotyczy wydobywania do celów gospodarczych skał, skamieniałości, a także minerałów;
- nie wymaga umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych;
- nie dotyczy zbioru, niszczenia, uszkodzania roślin i grzybów na obszarach użytków ekologicznych;
- nie ma, w zakresie prac i eksploatacji, potrzeby umieszczania tablic reklamowych.

Planowane przedsięwzięcie, z perspektywy dwóch, szczególnych celów tego zespołu przyrodniczo-krajobrazowego:

- utrwali obecny krajobraz, dzięki jej prowadzeniu w sąsiedztwie istniejącej linii 110 kV oraz poprzez zastosowanie linii nadleśnej;
- zmieni pejzaż, z dwóch powyższych powodów, ale w terenie lasu, a więc dużej kurtyny widokowej, a przede wszystkim w sąsiedztwie istniejącej struktury i formy antropogenicznej w postaci linii 110 kV i jej pasa technologicznego;
- nie dokona istotnej zmiany różnorodności biotycznej i abiotycznej, podczas budowy i eksploatacji;
- nie umniejszy zasobu, ani potencjału cennych biologicznie terenów w obrębie Miasta Zielona Góra;
- nie ograniczy trwale, mieszkańcom miasta, możliwości korzystania z naturalnych miejsc dla celów rekreacyjno-wypoczynkowych.

Przedsięwzięcie nie będzie miało wpływu na szczególne cele zespołu przyrodniczo-krajobrazowego, ponieważ nie eliminuje cennych biologicznie terenów, służących celom rekreacyjno-wypoczynkowym. Planowane przedsięwzięcie nie manifestuje niezgodności z celem formy ochrony przyrody oraz reżimem ochrony, wytyczającym zasady gospodarowania. W trakcie budowy i eksploatacji żaden z zasobów, tworów i składników przyrody miejsca przedsięwzięcia oraz jego sąsiedztwa nie zostanie bezpowrotnie utracony i nadal możliwe będzie ich zachowanie, zrównoważone użytkowanie oraz odnawianie. Nie zidentyfikowano potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia z faktu jego podjęcia, realizacji i eksploatacji w zespole przyrodniczo-krajobrazowym „Park Braniborski”. Nie zidentyfikowano potrzeby formułowania uwarunkowania zapobiegającego zagrożeniu lub minimalizującego zagrożenie dla celu ustanowienia tej formy ochrony przyrody.

Wobec położenia części przedsięwzięcia we fragmencie obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Śląskiej Ochli” rozpatrywano, przede wszystkim, relacje przedsięwzięcia względem reżimu ochrony tego obszaru. Został on ustalony i zawarty w uchwale Nr XX/228/16 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 16 maja 2016 r. w sprawie wyznaczenia obszaru chronionego krajobrazu o nazwie „Dolina Śląskiej Ochli” (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 2016 r. poz. 1090). Już na wstępie należy zaznaczyć, że przedsięwzięcie spełnia kryterium celu publicznego, a na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie przyrody, jego realizację nie ogranicza lista zakazów, wprowadzonych dla obszaru chronionego krajobrazu. Pomimo tego warto zasygnalizować, że budowa i eksploatacja linii wysokiego napięcia Nowa Sól Graniczna – Zielona Góra Braniborska nie wymaga i nie spowoduje:

- zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry;
- zmian stosunków wodnych;
- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.

Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość

zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnią funkcją korytarzy ekologicznych. Planowana linia 110 kV będzie przebiegała, w obszarze chronionego krajobrazu „Dolina Śląskiej Ochli”, przez pola i łąki na długości ok. 2,2 km. Agrocenozy i pratocenozy są tu, w większości, utrzymywane w kulturze rolnej, a obecne tu ekosystemy nie pełnią usług ekosystemowych dla turystyki i wypoczynku. Krajobraz, którego są częścią, nie wyróżnia się z otoczenia i stanowi typowy dla tej części województwa lubuskiego krajobraz wsi. W bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się grunty o takim samym użytkowaniu. Nie jest to stanowisko krajobrazu, o zróżnicowanych ekosystemach lub ekosystemie, pełniącym niepowtarzalne usługi ekosystemowe dla potrzeb turystyki i wypoczynku. Użytki rolne należą tu do rozległego kompleksu użytków zielonych doliny Śląskiej Ochli, które z rzeką i jej dopływami współtworzą stanowiska „otwartych” ekosystemów o funkcjach korytarzowych, jednak znajdujące się poza projektowanym, lądowym korytarzem ekologicznym o nazwie „Zielona Góra”. Ten, obejmuje, przede wszystkim, rozległe powierzchnie leśne tej części województwa. Budowa i eksploatacja linii 110 kV nie dokonają trwałej zmiany użytkowania pól i łąk znajdujących się pod linią, a z tego można wnosić, że zachowany zostanie obecny potencjał korytarzowy obszaru chronionego krajobrazu.

Skala zmiany pejzażu będzie znacząca. Wśród otwartego krajobrazu łąk i pól pojawi się liniowa struktura i forma linii 110 kV. Choć teren w przeważającej części jest płaski i nieekspozowany, to nie ma tu kurtyn krajobrazowych, zdolnych przesłonić lub zmarginalizować zmianę widokową. Planowana jest tu budowa 7 słupów kratownicowych, które będą stanowiły dominanty widokowe. W miejscu przedsięwzięcia nie wyznaczono strefy ochrony krajobrazu. Nie wyznaczono tu miejsc, które byłyby istotne dla zachowania walorów krajobrazowych obszaru chronionego krajobrazu. W tym względzie, doświadczenie istniejących linii wysokiego napięcia wskazuje, że nie są to całkowicie obce elementy wiejskich krajobrazach pól i wsi. Pojedyncze linie nie powodują istotnego dysonansu wnętrza krajobrazów otwartych. Taki dysonans wywołuje ich nagromadzenie i zagęszczenie, np. w okolicach zbiegu do stacji elektroenergetycznych GPZ, co wskazuje, że nie zawsze budowanie nowej infrastruktury w sąsiedztwie starej ma uzasadnienie.

Podsumowując, przedsięwzięcie nie wykazuje niezgodności z celem obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Śląskiej Ochli” oraz reżimem ochrony, wytyczającym zasady gospodarowania, co w określonych przypadkach wymagałoby braku zgody na jego realizację bądź wymagałoby oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, prezentującej i prognozującej skutki tego oddziaływania.

Najbardziej eksponowanym, negatywnym skutkiem eksploatacji napowietrznych linii elektroenergetycznych jest wzrost śmiertelności i kalectwo zwierząt latających, mające skutkować zmianami populacji lokalnych i liczebnością gatunku. Pod koniec pierwszej dekady lat dwutysięcznych, sformułowano tezę, że napowietrzne linie elektroenergetyczne odpowiadają za blisko 20% zarejestrowanej śmiertelności ptaków szponiastych w Polsce. Przyjmuje się, że najbardziej śmiertelne są napowietrzne linie średniego i niskiego napięcia. W ostatnich dwóch dekadach (2000-2019) długość napowietrznych linii wysokiego napięcia wzrastała, a w tym samym czasie oceny krajowej liczebności ptaków szponiastych zmieniały się następująco (dla ocen minimalnych): bielik – wzrost o ok. 81%, myszółów – wzrost o ok. 51%, jastrząb – wzrost o ok. 20%, kania czarna – wzrost o ok. 50%, kania ruda – wzrost o ok. 66%, błotniak łąkowy – wzrost o ok. 45%, błotniak stawowy – wzrost o ok. 7,5%, orlik krzykliwy – wzrost o ok. 35%, krogulec – wzrost o ok. 18%. Wzrosty ocen liczebności, ale w krótszym okresie obserwacji zaliczyły, do roku 2019, także: pustułka, uszatka zwyczajna, puszczyk. Uznając 20% udział linii napowietrznych w całkowitej śmiertelności ptaków szponiastych, można stwierdzić, że przyrost długości linii wysokiego napięcia, w ostatnich dwóch dekadach, mógł co najwyżej osłabić trendy wzrostu wymienionych populacji, spośród gatunków najbardziej narażanych na kalectwo lub śmierć. W tym względzie osłabienie trendów powodowały także np. turbiny wiatrowe, elektrownie fotowoltaiczne, ruch drogowy, linie kolejowe, budynki i wiele innych czynników.

Powyższe informacje, charakterystyka terenu przedsięwzięcia oraz położenie z dala od obszarów specjalnej ochrony ptaków – Dolina Środkowej Odry PLB080004, ok. 2 km od obszaru inwestycji – są szczególnie istotne z perspektywy ochrony ptaków i potrzeby prognozy oceny oddziaływania na środowisko. Śmierć i kalectwo ptaków z liniami wysokiego napięcia, powstające w wyniku zderzeń, są stosunkowo niezbyt liczne na tle sieci przesyłowych średnich i niskich napięć. Niebezpieczeństwo i wzrost prawdopodobieństwa kolizji występuje wtedy, gdy linie elektroenergetyczne przecinają korytarze wędrówek lub miejsca postoju i zimowiska ptaków wędrujących nocą. Dotyczy to także ptaków regularnie przemieszczających się pomiędzy żerowiskami, a miejscami odpoczynku. Planowana linia 110 kV znajduje się poza korytarzami wędrówek długodystansowych. Miejsca postoju i zimowiska ptaków wędrujących mogą tu być przypadkowe, wywołane rodzajem uprawy, korzystnej dla ptaków, np. dla gęsi. Jest możliwe, że tereny w pobliżu Zielonej Góry i Nowej Soli znajdują się na trasie przemieszczania zsynantropizowanych gatunków miasta i przedmieścia, dla których obecność tego typu przeszkody nie jest nowa. Linie SN i WN są tu już obecne. Sam teren przedsięwzięcia nie ma atraktorów w postaci niepowtarzalnych siedlisk bytowych i stałej bazy pokarmowej dla dużych ptaków „kolizyjnych”, np. istotnego w województwie lubuskim rybołowa.

W odniesieniu do systemu ochrony przyrody sieci Natura 2000 rozpatrywano także relację przedsięwzięcia do potencjalnych siedlisk przyrodniczych lub zbiorowisk roślinnych, mogących identyfikować takie siedliska na trasie linii 110 kV lub w jej sąsiedztwie. Już na wstępie należy stwierdzić, że obecne tu siedliska przyrodnicze nie mają statusu chronionych siedlisk przyrodniczych, będących częścią obszarów Natura 2000, nad którymi nadzór sprawuje Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim. Nie są to też stanowiska powiązane ekosystemowo, w sposób kluczowy, z przedmiotami ochrony przyrody najbliższych siedliskowych obszarów Natura 2000, np. Nowosolskiej Doliny Odry PLH080014, Otynia PLH080040, Zimnej Wody PLH080062. Plany zadań ochronnych wymienionych obszarów Natura 2000 nie wykazały szczególnych relacji przedmiotów ochrony z terenami inwestycji i sposobem ich zagospodarowania. Punktowa zmiana zagospodarowania małego fragmentu gruntów i przestrzenna, liniowa zmiana zagospodarowania najniższej części troposfery nie zmieniają obecnych relacji z chronionymi siedliskami przyrodniczymi i chronionymi gatunkami obszarów Natura 2000. Przyjmując najbardziej niefortunny scenariusz, który zakładałby błędne zidentyfikowanie wagi siedlisk stwierdzonych na trasie lub w sąsiedztwie inwestycji, planowane tu zmiany nie mogą znacząco oddziaływać na przedmioty ochrony, w odniesieniu do zachowania podobnych układów ekosystemowych w sąsiedztwie działek planowanej linii elektroenergetycznej.

Oprócz ptaków, z pośród gatunków chronionych zwierząt, mogą występować w obszarze inwestycji także płazy, gady, ssaki, bezkręgowce. Mimo tego bogactwa grup, a tym bardziej gatunków objętych ochroną gatunkową nie dojdzie do bezpośredniego uśmiercania gatunków lub zniszczenia siedlisk gatunków o skali wymagającej oceny tego zjawiska. Takie sytuacje mogą nastąpić w przypadku zdarzeń losowych, np. wkraczania zwierząt na plac posadowienia fundamentów lub na trasach dojazdowych do placu budowy. Zakres inwestycji nie ma takiej skali, która mogłaby determinować, nawet w połączeniu z innymi inwestycjami, zmianę stanu ochrony zwierząt, roślin lub grzybów, która winna skutkować koniecznością oceny oddziaływania na środowisko i formułowaniem uwarunkowań jego realizacji, w tym np. działań mitygujących lub kompensacji przyrodniczej.

Podstawową i najbardziej rozpoznawalną uciążliwością napowietrznych linii elektroenergetycznych jest także zmiana pejzażu. W przestrzeni widokowej pojawią się wysokie słupy oraz przewody energetyczne. Linia napowietrzna relacji Nowa Sól Graniczna – Zielona Góra Braniborska będzie częściowo przebiegała w krajobrazie kulturowym przedmieścia, sąsiedztwa: Zielonej Góry, Raculki, Raculi, Nowej Soli. W części będzie to sąsiedztwo drogi S3. Obecne są tu także liniowe, antropogeniczne struktury transportu – drogi i koleje, oraz inne linie przesyłania. Zmiany pejzażu wywołają przede wszystkim

nowe elementy mogące stanowić jego dominanty: słupy kratowe i przewody. Charakter podmiejski wsi z zabudową drogi S3 sprawi, że zmiana pejzażu w otoczeniu wymienionych odcinków nie będzie istotna i dysharmoniczna, choć zauważalna. Nie przewiduje się usuwania liniowych struktur krajobrazowych, jak aleje lub szpalery drzew lub krzewów, gdyż nie wymaga tego inwestycja. W obszarach leśnych zmiany widokowe będą neutralizowane, natomiast w obszarach pól i łąk, mogą powstać długotrwałe dominanty widokowe. Dla tego rodzaju oddziaływania nie ma alternatywy. By minimalizować to oddziaływanie stosuje się mało kontrastującą z otoczeniem kolorystykę słupów. O ile zmiany pejzażowe będą zauważalne, to zmiany krajobrazowe nie będą miały wymiaru istotnego. Linia energetyczna nie zmieni znacząco zespołu typowych cech krajobrazu kulturowego wsi, na które składają się obecne tu ekosystemy łąk i pól. Z pewnością nie zmienią się relacje w tym krajobrazie, w takim stopniu, który mógłby być podstawą do uznania zmiany typu krajobrazu. Linie energetyczne w krajobrazach wiejskich są elementem współwystępującym, choć nie wyróżniającym i rzadkim, a tylko w wyjątkowych sytuacjach ich zagęszczenia, co nie będzie miało miejsca, mogą je redefiniować, wraz z innymi elementami krajobrazu, do innego jego typu np. krajobrazu przemysłowego. Tereny pod liniami napowietrznymi będą użytkowane tak jak do tej pory, jako np. uprawy, tereny zielone, lasy drogi itp.

Jak wspomniano, budowa linii elektroenergetycznych jest praktykowana od wielu dekad, a faktyczne oddziaływania są rozpoznane. Dla budowy linii Nowa Sól Graniczna – Zielona Góra Braniborska nie stwierdzono okoliczności dla których należałoby przeprowadzić ocenę lub niepewności, co do zakresu oddziaływań na przyrodę bądź ochronę przyrody, które ocena ta mogłaby rozstrzygnąć. Rozwiązania dla okresu budowy i eksploatacji, w tym stosowanie znormalizowanych procedur i urządzeń, spełnią kryteria ochrony przyrody w miejscu inwestycji i w zasięgu jego oddziaływania. Miejsca zmiany obecnego zagospodarowania gruntów, to jest posadowienia słupów, nie są częścią ekosystemów o zaawansowanych postaciach sukcesyjnych, co z perspektywy ochrony przyrody i szczególnych okoliczności wymagałoby ich zachowania. Nie jest to postać zasobu, której nie można odtworzyć, lub która byłaby unikatowa. Zmiana użytkowania nie spowoduje upośledzenia zrównoważonego użytkowania i odnawiania zasobów, tworów i składników przyrody.

Żadne z oddziaływań przedsięwzięcia na klimat nie będzie miało skali wymagającej oceny oddziaływania z tytułu wpływu na przyrodę i ochronę przyrody. Nie wykazano, by budowa i eksploatacja linii 110 kV mogły spowodować zmianę użytkowanych zasobów, tworów i składników przyrody w sąsiedztwie przedsięwzięcia, która skutkowałaby upośledzeniem gospodarujących tu podmiotów lub mogła wzbudzić konflikty społeczne, związane ze zmianą stanu zasobów, tworów i składników przyrody.

Stwierdzone w miejscu przedsięwzięcia zasoby, twory i składniki przyrody są odtwarzalne spontanicznie i/lub antropogenicznie. Zachowana będzie równowaga przyrodnicza. Spośród rozwiązań chroniących środowisko, a będących częścią przedsięwzięcia, podjęte będą następujące działania, które nie są koniecznym uwarunkowaniem, lecz wynikają z dobrych praktyk ochrony przyrody i środowiska, np.:

- organizacja placu budowy i jego zaplecza z uwzględnieniem zasady minimalizacji zajęcia terenu i przekształcenia jego powierzchni, a po zakończeniu prac przywrócenie terenu zaplecza budowy do stanu wyjściowego;
- ograniczona wycinka drzew i krzewów;
- zabezpieczenie przed uszkodzeniem drzew i krzewów znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie prowadzenia prac budowlanych;
- bieżąca kontrola wykopów pod słupy w zakresie występowania w nich drobnych zwierząt, a w przypadku ich stwierdzenia przenoszenie w bezpieczne im miejsca.

W ramach wstępnego przygotowania przedsięwzięcia rozpatrywano różne warianty jego realizacji. Projekt przeanalizowano pod względem zarówno ochrony środowiska, wpływu

na ludzi, jak i ekonomicznym. Dokonano wyboru linii napowietrznej, a nie kablowej, z zastosowaniem w przeważającej większości odcinków linii w technologii nadleśnej, prowadzonej częściowo istniejącą przecinką leśną w Parku Braniborskim, a także w istniejącym korytarzu technicznym drogi ekspresowej S3, również przy minimalizacji ingerencji w tereny zabudowane, w tym mieszkaniowe. Wariantowano również rozwiązania techniczne projektowanej linii. Założono wykonanie słupów kratowych o ażurowej konstrukcji. Tego typu konstrukcje są powszechnie stosowanym rozwiązaniem w tego rodzaju inwestycjach. Pozostałe elementy, tj. napięcie znamionowe linii, typy i podstawowe gabaryty konstrukcji wsporczych, przewodów roboczych i odgromowych są ściśle znormalizowane

i wynikają w szczególności z uwarunkowań technicznych, z tego względu nie był rozpatrywany inny wariant rozwiązań technicznych.

Etap realizacji przedsięwzięcia wiązać się będzie z emisją hałasu oraz zanieczyszczeń do powietrza, których źródłem będą maszyny i urządzenia budowlane. Będą to typowe emisje charakterystyczne dla robót budowlanych, uzależnione od czasu ich trwania. W celu ograniczenia uciążliwości hałasowej, prace budowlane odbywające się w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej będą prowadzone tylko w porze dziennej (w godzinach 6.00 – 22.00). Przewiduje się stosowanie sprzętu i maszyn budowlanych w dobrym stanie technicznym i dbanie o czystość wjazdów i wyjazdów z terenu budowy. W przypadku wycieku olejów z maszyn budowlanych i taboru samochodowego przewidziano zebranie tych substancji (lub zanieczyszczonej gleby) i przekazanie jednostce zajmującej się ich unieszkodliwianiem. W trakcie prac budowlanych powstawać będą odpady, głównie z grupy 15, 17 i 20 wg Katalogu odpadów. Wytwarzane odpady gromadzone będą na terenie budowy w sposób selektywny, w wyznaczonych i oznakowanych miejscach, zabezpieczonych przed uwolnieniem odpadów do środowiska. Odpady niebezpieczne gromadzone będą w szczelnie zamykanych pojemnikach/kontenerach, odpornych na działanie składników umieszczonych w nich odpadów. Przewiduje się bieżące usuwanie odpadów z terenu realizacji inwestycji (po zebraniu wymaganej partii transportowej) i przekazywanie wytworzonych odpadów podmiotom dysponującym odpowiednim zezwoleniem w zakresie gospodarowania odpadami. Prace ziemne związane z wykonywaniem wykopów pod fundamenty będą źródłem powstawania odpadów – odpadów o kodzie 17 05 04 – Gleba i ziemia, w tym kamienie inne niż wymienione w 17 05 03. Przewiduje się, że większość mas ziemnych zostanie wykorzystana do zasypania wykopów po wykonaniu fundamentów oraz niwelacji terenu wokół słupów. Woda na potrzeby bytowe pracowników dostarczana będzie z zewnątrz. Bazy techniczne będą wyposażone w urządzenia sanitarne, których zawartość będzie wywożona do najbliższej oczyszczalni ścieków.

Wszelkie oddziaływania, związane z etapem realizacji, będą miały charakter okresowy, przejściowy i lokalny, a uciążliwości z nimi związane ustaną po zakończeniu robót budowlanych. Ponadto, natężenie oddziaływań będzie skoncentrowane w rejonie prowadzenia robót.

Linia elektroenergetyczna na etapie eksploatacji nie będzie źródłem wytwarzania ścieków czy emisji zanieczyszczeń do powietrza. Użytkowanie przedsięwzięcia nie będzie źródłem powstawania odpadów, poza potencjalną koniecznością prac serwisowych. Linia elektroenergetyczna będzie źródłem pola elektrycznego i magnetycznego oraz stanowić będzie źródło hałasu.

Elektroenergetyczne linie wysokich napięć są źródłem pól elektrycznych i magnetycznych o częstotliwości 50 Hz. Przepisy rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r. poz. 2448), regulującego zagadnienia dopuszczalnych wartości pól elektromagnetycznych stanowią, iż: dopuszczalne w środowisku poziome pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz dla miejsc dostępnych dla ludzi wynoszą: dla składowej elektrycznej (E) – $10\ 000\ \text{V/m} = 10\ \text{kV/m}$, dla składowej

magnetycznej (H) – 60 A/m, a dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wynoszą: dla składowej elektrycznej – 1000 V/m = 1 kV/m, dla składowej magnetycznej – 60 A/m. Na trasie planowanej linii, we wskazanym pasie technologicznym, nie ma zabudowy mieszkaniowej. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa znajduje się w obrębie lokalizacji Zielona Góra, ul. Racula-Ciepła 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40 i 42 – przeszła 11 – 12, w odległości blisko 25 m od osi projektowanej linii. Do przeprowadzenia w KIP obliczeń rozkładu pola elektromagnetycznego linii 110 kV przyjęto maksymalne parametry elektryczne linii (napięcie 123 kV, prąd 730 A). Obliczenia rozkładu pola elektromagnetycznego przeprowadzono na wysokości 2 m, w pasie technologicznym linii wynoszącym 22,0 m (po 11,0 m po każdej stronie od osi linii), dla zwisów przewodów w temperaturze +80°C. Ocenę oddziaływania pola elektromagnetycznego 50 Hz, pochodzącego od projektowanej linii 110 kV, wykonano w oparciu o wyniki obliczeń wykonane w oprogramowaniu PLS-CADD. W KIP zawarto wykresy przedstawiające rozkład natężenia składowej elektrycznej i magnetycznej PEM. Z przeprowadzonych obliczeń wynika, że maksymalna wartość składowej elektrycznej, na odcinku linii znajdującym się w zbliżeniu do miejsc dostępnych dla ludzi, wynosi 0,904 kV/m, natomiast maksymalna wartość składowej elektrycznej, na odcinku linii znajdującym się w zbliżeniu do zabudowy mieszkaniowej, wynosi 0,085 kV/m. Z obliczeń wynika również, że maksymalna składowa magnetyczna w żadnym miejscu (dla miejsc dostępnych dla ludzi i na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową) nie przekroczy 7,99 A/m. Reasumując należy stwierdzić, że wartości normatywne wskazane w rozporządzeniu Ministra Zdrowia w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku zostaną dochowane.

Trasa projektowanej linii napowietrznej 110 kV przebiegać będzie równolegle do istniejącej dwutorowej napowietrznej linii 110 kV relacji GPZ Energetyków – GPZ Kisielin oraz GPZ Kisielin – GPZ Braniborska, tj. na odcinku od GPZ Braniborska do projektowanego słupa nr 11. Osie obu linii oddalone będą od siebie o nie mniej niż 20 m (na odcinku GPZ Braniborska – słup nr 1 – w odległości ok. 15 m). Z uwagi na to, że na całej szerokości pasa technologicznego projektowanej linii 110 kV nie występują miejsca, dla których przekroczone będą dopuszczalne wartości składowej elektrycznej i magnetycznej, a obliczone ich maksymalne wartości są znacznie niższe od wartości dopuszczalnych, a także mając na uwadze, że ulegają one redukcji wraz ze wzrostem odległości od osi linii, nie przewiduje się skumulowania oddziaływań z istniejącą linią elektroenergetyczną.

Linie elektroenergetyczne wysokich napięć na etapie użytkowania są źródłem hałasu (szumu akustycznego), wywołanego zjawiskiem ulotu oraz wyładowaniami powierzchniowymi na osprzęcie izolacyjnym. Występowanie zjawiska ulotu oraz wyładowań powierzchniowych na osprzęcie izolacyjnym zależy wprost od napięcia linii i jest częściowo zależne od rozwiązania konstrukcyjnego linii. Oddziaływanie akustyczne ulotu jest większe, gdy jest duża wilgotność powietrza. Jednak istotnych rozmiarów ulot występuje przede wszystkim w warunkach atmosferycznych, takich jak: opady deszczu, mokry śnieg, mgła i sadz. Powstawać może także przy zwiększonych nierównościach powierzchni przewodów, co spowodowane może być ich zabrudzeniami, zadrapaniami czy rozwarstwieniem. W przypadku budowy nowej linii elektroenergetycznych, zastosowanie właściwych materiałów i ich prawidłowy montaż przyczyniają się do skutecznego eliminowania powstającego ulotu. Wg KIP, poziom hałasu emitowany przez linie 110 kV nie przekracza, w odległości kilkunastu metrów od osi linii (także przy złych warunkach pogodowych), wartości 30 – 35 dB. Powyższe potwierdzają badania i pomiary wykonane w obiektach istniejących. Trasa projektowanej linii przebiegać będzie, zgodnie z obowiązującymi MPZP, przez tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową. Tereny te, w wyznaczonym pasie technologicznym linii, wolne są od zabudowy mieszkaniowej. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa znajduje się w obrębie lokalizacji Zielona Góra, ul. Racula-Ciepła 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40 i 42 – w odległości ok. 25 m

od osi linii, w obrębie lokalizacji Zielona Góra, ul. Racula-Kalinowa 21 – w odległości ok. 30 m od osi linii oraz w obrębie lokalizacji Nowa Sól, ul. Przemysłowa 9a – w odległości ok. 40 m od osi linii. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dla linii elektroenergetycznych najmniejsza dopuszczalna wartość poziomu hałasu w porze dnia wynosi: dla terenów zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej oraz zabudowy zagrodowej i zamieszkania zbiorowego, jak również dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych i terenów mieszkaniowo-usługowych – 50 dB w porze dnia i 45 dB w porze nocnej. Podsumowując, należy stwierdzić, że planowana inwestycja nie będzie powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, w tym na pobliskich terenach z zabudową mieszkaniową.

Zasięg hałasu również w kontekście skumulowanego oddziaływania z istniejącą dwutorową napowietrzną linią 110 kV relacji GPZ Energetyków – GPZ Kisielin oraz GPZ Kisielin – GPZ Braniborska, tj. na odcinku od GPZ Braniborska do projektowanego słupa nr 11, nie obejmuje żadnych terenów chronionych akustycznie. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa, w tej lokalizacji, znajduje się w obrębie lokalizacji Zielona Góra, ul. Racula-Głogowska 4 – w odległości ok. 65 m od osi projektowanej linii i w odległości ok. 90 m od istniejącej linii 110 kV.

Do ewentualnej likwidacji linii 110 kV konieczne będą prace rozbiórkowe, związane z usunięciem infrastruktury nadziemnej i fundamentów oraz prace związane z przywróceniem terenu do stanu pierwotnego. Podczas likwidacji przedsięwzięcia wystąpi emisja hałasu oraz zanieczyszczeń powietrza, powstawać będą odpady i ścieki bytowe. Poziom i charakter tych oddziaływań będzie się kształtować podobnie, jak na etapie realizacji przedsięwzięcia, a więc lokalnie, bezpośrednio, krótkoterminowo. Oddziaływania te ustąpią z chwilą zakończenia prac rozbiórkowych.

Dla projektowanej linii 110 kV Zielona Góra Braniborska – Nowa Sól Graniczna przewiduje się wstępnie zastosowanie 19 słupów odporowo-narożnych (w różnych wersjach wysokościowych, w tym słupy o konstrukcji leśnej, nadleśnej, oraz słup kablowy) i 47 słupów przelotowych (w różnych wersjach wysokościowych, w tym słupy o konstrukcji leśnej, nadleśnej i standardowej). Fundamenty słupów będą zaprojektowane na indywidualne warunki gruntowe, występujące na stanowiskach słupowych. Warunki te zostaną określone na podstawie badań fizycznych i mechanicznych parametrów gruntów dla lokalizacji stanowiska słupowego. Konstrukcje wsporcze linii 110 kV planuje się posadzić na fundamentach wykonanych w oparciu o powszechnie stosowane następujące technologie ich budowy: prefabrykowane, terenowe, studniowe lub palowe.

Z dokumentacji sprawy oraz z informacji uzyskanych od Dyrektora Zarządu Zlewni w Zielonej Górze Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wynika, że planowana inwestycja koliduje z ciekami wodnymi:

- Kanał Sucha w km 8+950 – działka nr 545/5 obręb 0044 Racula, gmina m. Zielona Góra, powiat Zielona Góra;
- rzeka Śląska Ochla w km 10+514 – działka nr 63/1 obręb 0003 Konradowo, gmina Otyń, powiat Nowosolski;
- rzeka Śląska Ochla w km 10+514 – działka nr 269/1 obręb 0008 Zakęcie, gmina Otyń, powiat Nowosolski;
- rzeka Czarna Strużka w km 5+627 – działka nr 451/3 obręb 0008 Zakęcie, gmina Otyń, powiat Nowosolski;
- Kanał Niedoradzki w km 3+205 – działka nr 667 obręb 0006 Niedoradz, gmina Otyń, powiat Nowosolski;
- Kanał Niedoradzki w km 2+505 – działka nr 858 obręb 0006 Niedoradz, gmina Otyń, powiat Nowosolski.

Przewiduje się, że projektowane słupy będą lokalizowane poza korytami cieków wodnych. Zasięg prac budowlanych na etapie realizacji i likwidacji przedsięwzięcia będzie ograniczał się do miejsca realizacji stanowisk i kilkumetrowego obszaru terenu wokół posadowienia słupa, a czas posadowienia słupów będzie krótkotrwały, stąd nie przewiduje się ponadnormatywnych oddziaływań na ciek wodny.

Teren, na którym realizowane będzie przedsięwzięcie położony jest w dorzeczu Odry. Wg rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335), teren przedmiotowego przedsięwzięcia znajduje się:

a) na obszarze dwóch jednolitych części wód podziemnych (JCWPd):

- nr 68, o kodzie GW600068, która charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i dobrym stanem chemicznym i została oceniona jako niezagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan chemiczny i dobry stan ilościowy.
- nr 78, o kodzie GW600078, która charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i dobrym stanem chemicznym i została oceniona jako zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan chemiczny.

b) na obszarze trzech jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP):

- Zimny Potok do Łącej, o kodzie RW600010159659. Ww. JCWP to naturalna część wód, o złym stanie ogólnym, zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D; zapewnienie drożności cieku wg wymagań gatunków chronionych; stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników – stan dobry.
- Śląska Ochla od źródła do Jeleniówki, o kodzie RW600010155271. Ww. JCWP to naturalna część wód, o złym stanie ogólnym, zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D; dobry stan chemiczny.
- Śląska Ochla od Kanału Jeleniówka do Odry, o kodzie RW600011155299. Ww. JCWP to silnie zmieniona część wód, o stanie ogólnym – brak danych, zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry potencjał ekologiczny; dobry stan chemiczny.
- Czarna Strużka, o kodzie RW600010155289. Ww. JCWP to naturalna część wód, o złym stanie ogólnym, zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [fosforany]; pozostałe wskaźniki – II klasa jakości); zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D; dobry stan chemiczny.

Teren przedsięwzięcia znajduje się na obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 301 Pradolina Zasięki – Nowa Sól oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 302 Pradolina Barycz – Głogów (W). Teren ten nie znajduje się na obszarze objętym ochroną, w tym w strefach ochronnych ujęć wód i na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych. Inwestycja nie znajduje się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią.

Przyjmuje się, iż planowana inwestycja nie będzie ingerowała w morfologię jakiegokolwiek cieku. Inwestycja nie będzie powodowała emisji zanieczyszczeń do wód, nie zwiększy presji komunalnej i nie będzie elementem utrudniającym osiągnięcie zamierzonych celów środowiskowych. Nie będą powstawały ścieki przemysłowe, a powstałe w trakcie realizacji inwestycji ścieki bytowe gromadzone będą w urządzeniach sanitarnych i wywożone na oczyszczalnię ścieków.

Organ prowadzący postępowanie przychylił się do stanowiska Dyrektora Zarządu Zlewni w Zielonej Górze Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, który

stwierdził brak negatywnego wpływu na stan jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) i powierzchniowych (JCWP) oraz możliwość osiągnięcia celów środowiskowych.

Wystąpienie poważnej awarii przemysłowej oraz bezpośrednie wykorzystanie zasobów naturalnych nie dotyczą planowanego przedsięwzięcia. Na podstawie obecnego materiału dowodowego, nie ma podstaw do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w art. 135 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2556, z późn. zm.). Ryzyko wystąpienia katastrofy budowlanej, przy zaplanowanej technologii i zakresie prac, ocenia się jako bardzo niskie. Ze względu na lokalizację oraz zakres przedsięwzięcia nie zachodzi również ryzyko transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z KIP, nie wystąpi kumulacja oddziaływań na etapie realizacji przedsięwzięcia, w związku z brakiem innych inwestycji w sąsiedztwie projektowanej linii o podobnym okresie trwania fazy realizacyjnej. Natomiast na etapie eksploatacji linii nie wystąpią oddziaływania ponadnormatywne, które mogłyby podlegać kumulacji z oddziaływaniami innych przedsięwzięć.

Biorąc pod uwagę łącznie uwarunkowania związane z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, określone w art. 63 ustawy o ooś, po analizie wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, KIP oraz uzyskanych opinii organu inspekcji sanitarnej i organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, stwierdzono brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla rozpatrywanego przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 84 ust. 2 ustawy o ooś, charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik nr 1 do niniejszej decyzji.

W związku z powyższym oraz w oparciu o cytowane na wstępie przepisy orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

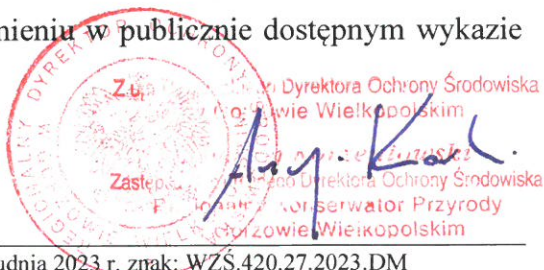
Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, niniejsza decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, od decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, w terminie 14 dni od dnia, w którym zawiadomienie o jej wydaniu w drodze obwieszczenia uważa się za dokonane.

Zgodnie z art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, odwołanie od decyzji powinno zawierać zarzuty odnoszące się do decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Informacja o niniejszej decyzji podlega ujawnieniu w publicznie dostępnym wykazie danych („Ekoportal”).

12. 2023 r.
2. 12. 2023 r.
JK

Za wydanie niniejszej decyzji uiszczono opłatę skarbową w wysokości 205 zł (słownie: dwieście pięć złotych) w dniu 5 września 2023 r. na konto Urzędu Miasta w Gorzowie Wlkp. Nr 44 1020 5402 0000 0302 0325 6575, zgodnie z ustawą z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2142, z późn. zm.) oraz zgodnie z załącznikiem część I pkt 45 do ustawy.

Otrzymują:

1. Łukasz Ilowiecki – pełnomocnik inwestora
ENEA Operator Sp. z o. o. w Poznaniu;
2. Pozostałe strony postępowania – w trybie art. 49 k.p.a.;
3. A/a.

Do wiadomości:

1. Lubuski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Gorzowie Wielkopolskim;
2. Dyrektor Zarządu Zlewni w Zielonej Górze Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM**

**Załącznik nr 1 do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach
znak: WZŚ.420.27.2023.DM z dnia 15 grudnia 2023 r.**

CHARAKTERYSTYKA PRZEDSIĘWZIĘCIA

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie jednotorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV relacji Nowa Sól Graniczna – Zielona Góra Braniborska na terenie 3 gmin: m. Zielona Góra (obręb: 32, 33, 42, 44-Racula, 52-Sucha, 53-Ługowo), powiat Zielona Góra; Otyń (obręb: 06 Niedoradz, 04 Ługi, 03 Konradowo, 08 Zakęcie), powiat nowosolski; m. Nowa Sól (obręb: 6), powiat nowosolski. Długość projektowanej linii 110 kV wynosić będzie ok. 18,78 km, a liczba słupów kratowych 66. Dla projektowanej linii przewiduje się wstępnie zastosowanie 19 słupów odporowo-narożnych (w różnych wersjach wysokościowych, w tym słupy o konstrukcji leśnej, nadleśnej, oraz słup kablowy) i 47 słupów przelotowych (w różnych wersjach wysokościowych, w tym słupy o konstrukcji leśnej, nadleśnej i standardowej). Szerokość pasa technologicznego wzdłuż linii wynosić będzie 22,0 m (po 11,0 m w obie strony od osi linii).

Linia 110 kV Zielona Góra Braniborska – Nowa Sól Graniczna będzie stanowić nowe połączenie istniejącej stacji elektroenergetycznej 110/15kV GPZ Braniborska w Zielonej Górze z istniejącą stacją elektroenergetyczną 110/20 kV GPZ Graniczna w Nowej Soli. Dodatkowo, elementami uzupełniającymi przedsięwzięcie będą:

- wprowadzenie kablowe 110 kV do istniejącej stacji elektroenergetycznej GPZ Graniczna o długości ok. 130 m;
- rozbudowa i przebudowa stacji elektroenergetycznej GPZ Graniczna o dodatkowe pole liniowe 110 kV oraz dostosowanie istniejącego pola 110 kV w stacji elektroenergetycznej GPZ Braniborska;
- skablowanie napowietrznych odcinków linii SN i nn krzyżujących się z projektowaną linią 110 kV;
- wykonanie powiązań światłowodowych między stacjami.

Parametry planowanej linii elektroenergetycznej:

- napięcie linii: 110 kV;
- ilość torów: 1;
- długość linii: ok. 18,78 km;
- izolacja linii: kompozytowa;
- przewody fazowe: AFL;
- układ przewodów: trójkątny;
- maksymalna temperatura pracy przewodów: +80°C;
- konstrukcje słupów: kratowa;
- fundamenty: prefabrykowane, terenowe, studniowe lub palowe;
- przewody odgromowe typu OPGW, skojarzone z wiązką światłowodową.

Zakres planowanych prac budowlanych obejmować będzie:

- przygotowanie tymczasowych dróg dojazdowych i placów;
- dostarczenie elementów konstrukcji (słupów i fundamentów);

- dostarczenie kruszywa fundamentowego i budowlanego;
- wykonanie (z zastosowaniem maszyn budowlanych) prac ziemnych, polegających na wykonaniu wykopów pod fundamenty;
- montaż fundamentów prefabrykowanych z możliwością wykonania fundamentów na miejscu (studniowych/palowych);
- zasypanie fundamentów z zagęszczeniem gruntu;
- scalenie i montaż konstrukcji słupów na fundamentach;
- montaż (na słupach) osprzętu i przewodów;
- załączenie linii pod napięcie;
- oznakowanie elementów linii.

Logistyka budowy będzie wymagała transportu i montażu. Transport będzie odbywał się po istniejących drogach i duktach leśnych, a w przypadku ich braku będzie prowadzony w pasie eksploatacji linii elektroenergetycznej do stanowiska budowy słupów oraz montażu przewodów. W wyjątkowych przypadkach zostaną wyznaczone tymczasowe drogi dojazdowe o szerokości maksymalnej do 3 m, które po zakończeniu budowy zostaną przywrócone do stanu sprzed organizacji dowozu.

